

PLEC DE PRESCRIPCIONS TÈCNIQUES QUE HA DE REGIR EL CONTRACTE PER A L'ADQUISICIÓ DE LES PINTURES HOMENATGE A BRAQUE, 1950, I COMPOSICIÓ B, 1956, DE VILACASAS

1. OBJECTE DEL CONTRACTE

La Direcció General del Patrimoni Cultural, d'acord amb l'oferta de venda presentada per la senyora Marie-Christine Vila, està interessada en l'adquisició de les obres següents:

- *Homenatge a Braque*, Vilacasas, 1950, oli sobre tela, 92 x 73 cm.
- *Composició B*, Vilacasas, 1956, oli sobre tela, 92 x 73 cm.

2. CARACTERÍSTIQUES TÈCNIQUES

Homenatge a Braque i *Composició B* són dues pintures de Vilacasas, realitzades amb la tècnica de l'oli sobre tela i de dimensions similars.

Joan Vilacasas i Roger (Sabadell, 1920 – Barcelona, 2007) és considerat una de les figures més rellevants de la represa de la modernitat a la postguerra espanyola. Es formà a l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell com a deixeble de Joan i Màrius Vilatobà, i el 1940 inicià la seva trajectòria artística amb una producció de temàtica tradicional. Després de la Guerra Civil fou membre destacat del grup *El Cenacle*.

El 1949 s'instal·là a París, on residí fins a 1960 sense deixar de mantenir una estreta relació amb Catalunya. Durant aquesta etapa establí vincles amb figures com Josep Palau i Fabre i Joan Brossa, i compartí residència al Pavelló Espanyol de la Cité Universitaire amb artistes com Guinovart, Ràfols-Casamada, Chillida, Grau Sala i Xavier Valls. La seva amistat amb Yves Klein resultà determinant. A París, arran de l'antològica de Picasso a la Maison de la Pensée Française, s'interessà per la geometrització de les formes.

El 1954 presentà a Barcelona les seves primeres obres ceràmiques, on destacaven les peces conegudes com a "marcians", de gran originalitat. L'any següent participà a la Tercera Biennial Hispanoamericana d'Art (Barcelona, 1955) i el 1957 s'incorporà plenament a l'informalisme en l'exposició Arte Otro a la Sala Gaspar, comissariada per Michel Tapié, al costat d'artistes com Antoni Tàpies, Joan-Josep Tharrats, Karel Appel o Alberto Burri. Poc després, el 1958, donà a conèixer les seves primeres Planimetries, caracteritzades per estructures espacials construïdes amb xarxes i ritmes lineals propers a la topografia. Aquest llenguatge marcà definitivament la seva producció i es desenvolupà sobre tota mena de suports: pintura, gravat, escultura i projectes arquitectònics, en col·laboració amb arquitectes com Antoni Bonet Castellana.

La seva projecció internacional fou àmplia. Exposà individualment a Madrid, Bilbao i Lisboa, i col·lectivament a Europa, Amèrica i Àsia. Va participar en les biennals de Venècia (1960, 1964 i 1968), São Paulo (1961) i Alexandria (1964), on fou guardonat. Fou també col·laborador actiu de la Sala Gaspar i fundador de la revista *O Figura* (1960), any en què rebé el Premi Joan Gris.

Com a creador, evolucionà des d'una figuració de síntesi moderna cap a una abstracció personal i singular, consolidada en les Planimetries. Paral·lelament, desenvolupà una destacada activitat literària: a partir d'*Escrits* (1954) publicà assaigs, narrativa i teatre, sovint amb un marcat caràcter satíric, i col·laborà en textos per a l'actor Joan Capri.

Durant la seva estada a París (1949-1960), l'artista evolucionà des d'una figuració d'arrel ingenuista fins a assolir una síntesi personal entre l'abstracció geomètrica i l'informalisme. La seva obra de la primera dècada de 1950 mostra, d'una banda, l'interès per les primeres avantguardes i, de l'altra, una mirada íntima i poètica cap a l'entorn immediat. En aquest context que elaborà el seu llenguatge més singular, les anomenades "Planimetries", obres que evoquen paisatges urbans o territoris cartografiats vistos a vol d'ocell.

Homenatge a Braque constitueix un testimoni clau d'aquesta transició cap a l'abstracció i de la connexió de Vilacasas amb les avantguardes franceses. La peça manté encara un diàleg amb la tradició cubista, alhora que anuncia l'inici d'una recerca formal pròpia.

Composició B, per la seva banda, presenta una abstracció primerenca que anticipa les futures "Planimetries". Aquestes obres no representen literalment ciutats o paisatges aeris, sinó que els suggereixen metafòricament, fins al punt que la pintura es converteix en el paisatge mateix. Alguns crítics han apuntat una afinitat amb els paisatges abstractes de Maria Helena Vieira da Silva, artista portuguesa establerta a París; tanmateix, Vilacasas defuig el barroquisme espacial de Vieira da Silva i opta per una claredat estructural basada en l'ortogonalitat, més propera a Mondrian.

Es tracta, en definitiva, d'una peça singular situada a mig camí entre l'abstracció geomètrica i l'informalista. Com a tal, remet a una reflexió conceptual sobre la pròpia pintura, que l'autor també evocà en la seva novel·la *Doble blanc* (1959).

Joan Vilacasas representa una trajectòria polifacètica i coherent, alhora plàstica i intel·lectual, que el situa entre els grans protagonistes de la renovació artística de la segona meitat del segle XX.

L'interès d'aquestes obres rau en el fet que Vilacasas és una figura clau en la introducció de l'art abstracte a Catalunya. *Homenatge a Braque* i *Composició B* exemplifiquen la seva transició del cubisme i l'informalisme cap al llenguatge propi de les Planimetries, adquirint un valor singular tant per la seva qualitat artística com pel paper que juguen en la comprensió de la trajectòria de l'artista i de la modernitat de postguerra.

La destinació més indicada per ser dipositades és el Museu Nacional d'Art de Catalunya.

3. IMPORT

La senyora Marie Christine Vila, amb **NIF RN32LT275** proposa l'adquisició de les obres per un import de **26.500,00€ + IVA corresponent**.

4. CESSIÓ DE DRETS DE REPRODUCCIÓ, DISTRIBUCIÓ I COMUNICACIÓ PÚBLICA

El preu de venda inclourà l'obra i, amb caràcter no exclusiu, els drets de reproducció, distribució i comunicació pública a favor del Departament competent en matèria de cultura de la

Generalitat de Catalunya, per a la seva exposició pública i la seva explotació en qualsevol format, per qualsevol canal, sempre que es dugui a terme sense ànim de lucre i amb finalitats de difusió de la cultura, educatives, d'investigació, d'exhibició, de comunicació, de préstec, de col·lecció, d'arxiu, de conservació o de transparència, per a tots els països del món i fins que l'obra passi a domini públic.

El Departament de Cultura podrà cedir aquests drets en aquestes mateixes condicions, amb caràcter no exclusiu, al Museu o centre d'art dipositari o que aculli les obres, mitjançant el document corresponent, amb el coneixement de l'artista o dels seus drethavents.

Les obres no es podran reproduir fragmentades o modificades, en cap cas, sense prèvia autorització de l'artista o dels seus drethavents. Qualsevol altra modalitat d'explotació diferent de les relacionades en els documents contractuals i de cessió de drets que se signin per a la tramitació de la compra-venda i, en tot cas, qualsevol tipus d'explotació amb finalitat lucrativa (comercial, merchandising, etc.) haurà de ser prèviament acordada per les dues parts.

Sempre que se citin les obres caldrà que hi consti el nom de l'artista, títol de l'obra i any. Generalitat de Catalunya. Col·lecció Nacional, nom de l'equipament dipositari, número d'inventari del GPG.

5. FORMA DE PAGAMENT

El pagament es farà efectiu en un sol termini un cop lliurada l'obra.

6. TERMINI DE LLIURAMENT

L'obra haurà de ser lliurada en el termini d'un mes després de la signatura d'aquest contracte.